

759.

**ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 25 października 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO Nr. 10”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych, według zasad gospodarki handlowej pod nazwą: „Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego Nr. 10 — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” — zwane dalej „przedsiębiorstwo”.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Katowicach.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest wykonywanie wszelkich robót budowlanych w zakresie budownictwa przemysłowego.

§ 4. Przedsiębiorstwo podlega nadzorowi Centralnego Zarządu Budownictwa Przemysłowego, którego wytyczne są dla przedsiębiorstwa wiążące.

§ 5. Zwierzchni nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Przemysłu i Handlu.

§ 6. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 7. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Przemysłu i Handlu i składająca się z Dyrektora reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi dwóch Wicedyrektorów.

§ 8. Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

- dwoch członków Dyrekcji łącznie, albo
- jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- dwoch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 9. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu zarządzi protokółarne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 10. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut nadany przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU w/z E. Szyr  
Podsekretarz Stanu  
MINISTER SKARBU w/z W. Jastrzebski  
Podsekretarz Stanu  
PREZES CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA  
T. Dietrich

760.

**ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 18 listopada 1948 r.

w sprawie normowania wynagrodzeń za usługi w zakresie prania bielizny oraz chemicznego czyszczenia odzieży i tkanin.

Na podstawie art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 1 pkt. b) ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. w sprawie normowania wynagrodzeń za usługi oraz za wartość pracy i wydatków przy umowie o dzieło i przy wytwarzaniu i przetwarzaniu artykułów pierwszej potrzeby (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 418) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia Ministra Przemysłu i Handlu, określone w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1947 r. w sprawie normowania wynagrodzeń za usługi oraz za wartość pracy i wydatków przy umowie o dzieło i przy wytwarzaniu i przetwarzaniu artykułów pierwszej potrzeby (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 418), odnośnie normowania wynagrodzeń za usługi w zakresie prania bielizny oraz chemicznego czyszczenia odzieży i tkanin, przekazuje się komisjom cennikowym przy wojewodach oraz komisjom cennikowym przy prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 2. Komisje cennikowe ustalają wynagrodzenia za wszelkie usługi z zakresu prania bielizny oraz chemicznego czyszczenia tkanin i odzieży.

§ 3. Ustalone przez właściwe Komisje cennikowe wynagrodzenia za usługi wymienione w § 2 niniejszego zarządzenia

odnoszą się do wszelkich typów przedsiębiorstw, zarówno zmechanizowanych jak i ręcznych.

§ 4. Komisje cennikowe przy starostach i prezydentach miast wydziałonych po zasięgnięciu opinii miejscowych cechów, względnie zrzeszeń przemysłu chemicznego, opracują w terminie 14-dniowym wnioski, dotyczące wysokości wynagrodzenia za wykonanie różnych rodzajów usług i przedstawiają je komisjom cennikowym przy wojewodach dla ustalenia tych wynagrodzeń.

Komisje cennikowe przy wojewodach ustalają wynagrodzenia za usługi w terminie 7-dniowym od dnia otrzymania wniosków (ust. 1) oddzielnie dla każdego powiatu i miasta wydziałonego.

Komisje cennikowe przy prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi w ciągu 14 dni ustalą bezpośrednio wynagrodzenie, po wysłuchaniu opinii miejscowych cechów względnie zrzeszenia przemysłu chemicznego.

Ustalone wynagrodzenia obowiązują do czasu ich zmiany przez komisje cennikowe. Zmiany ustalonych wynagrodzeń następują w tym samym trybie.

§ 5. Wszystkie przedsiębiorstwa chemicznego czyszczenia tkanin i odzieży oraz prania bielizny są zobowiązane wywieźć na widocznym miejscu cennik za poszczególne usługi.

§ 6. Kto wykrocza przeciwko postanowieniom niniejszego zarządzenia, podlega karze przewidzianej w ustawie z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218).

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w 15 dni po ogłoszeniu.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU **II. Mińc**  
761

**ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA**

z dnia 13 listopada 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach funkcjonariuszów zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministerstwu Leśnictwa, w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie § 23 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1934 r. o uposażeniu funkcjonariuszów lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 67) zarządza się co następuje:

§ 1. Funkcjonariuszom administracji lasów państwowych przysługują:

- W razie podróży służbowej do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:
  - diety za czas trwania tej podróży,
  - zwrot kosztów przejazdu,
  - zwrot kosztów noclegu.
- W razie delegacji do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:
  - diety za czas przejazdu i za czas pozostawania w delegacji,
  - zwrot kosztów przejazdu,
  - zwrot kosztów noclegu.
- W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:
  - diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w tymże miejscu, oraz dla jego członków rodziny za taki sam czas w wysokości 75% diet, przysługujących przenoszonemu
  - zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz dla jego członków rodziny,
  - ryczałt za przeniesienie,
  - zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego

§ 2. Za członków rodziny uważa się osoby pozostające na utrzymaniu funkcjonariusza — żone oraz dzieci (z małżeństwa, pozamałżeńskie, przysposobione) i pasierbów do lat 14, o ile zaś uczęszczają do szkoły powszechnej, średniej lub wyższej — do czasu ukończenia szkół. Na równi z członkami rodziny traktowane są wojenne sieroty bez ojców i matek, pozostające na utrzymaniu funkcjonariusza, pod warunkiem, że fakt sieroctwa wojennego i fakt pozostawania na utrzymaniu stwierdzony zostanie zaświadczeniem organów opieki społecznej władz administracji ogólnej I instancji, odnawianym po upływie każdego roku od daty wystawienia zaświadczenia.

§ 3. Diety należą się również za niedzielę i święta przypadające w czasie trwania podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia.

§ 4. 1. Jeżeli w czasie podróży służbowej lub delegacji funkcjonariusz administracji lasów państwowych zachoruje, diety należą się również przez czas choroby. Chorobę należy udowodnić świadectwem lekarskim.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli funkcjonariusz został umieszczony w szpitalu na koszt Skarbu Państwa lub innej instytucji prawa publicznego.

§ 5. Diety wynoszą dziennie 450 zł. Przy podróżach do m. st. Warszawy, do m. Gdańska i powiatu gdańskiego, do m. Gdyni lub powiatu morskiego oraz na teren Ziemi Odzyska-

nych z wyjątkiem pow. gliwickiego, bytomskiego i zabrzkiego diety wynoszą 500 zł dziennie

§ 6. 1. Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tego miejsca.

2. Jeżeli czas trwania podróży służbowej wynosił na dobę:

- 1) mniej niż 8 godzin — funkcjonariuszowi nie przysługują diety,
- 2) od 8 do 18 godzin — funkcjonariusz otrzymuje połowę diety,
- 3) ponad 18 godzin — funkcjonariusz otrzymuje całą dietę.

3. Przy podróżach służbowych trwających dłużej niż jedną dobę — funkcjonariusz otrzymuje za każdą rozpoczętą dobę:

- 1) do 8 godzin trwania podróży — połowę diety,
- 2) ponad 8 godzin trwania podróży — całą dietę.

§ 7. 1. Przy przejeździe środkiem lokomocji, mającym rozkład jazdy (np. kolej, samolot), początek przejazdu liczy się od ustalonego w rozkładzie jazdy czasu odjazdu. Powyższą zasadę należy stosować odpowiednio także do oznaczenia czasu zakończenia przejazdu z tym wyjątkiem, że opóźnienie przyjazdu środka lokomocji mającego rozkład jazdy bierze się w rachubę tylko w przypadku, gdy wynosi więcej niż 1 godz.

2. Przy przejeździe innym środkiem lokomocji, nie mającym rozkładu jazdy, początek przejazdu liczy się od chwili ruszenia z miejsca.

§ 8. 1. W przypadku delegacji wypłaca się całe diety przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia następnego po dniu przybycia na miejsce delegacji, przez następne 6 tygodni — diety zmniejszone o 30%, a po upływie tego czasu — zmniejszone o 40%.

2. W razie odbywania podróży służbowych w ciągu pierwszych 2 tygodni delegacji, nie wlicza się do tego okresu dni przebytych w podróży.

§ 9. 1. Jeżeli w czasie delegacji funkcjonariusz odbywa podróż służbową trwającą co najmniej 8 godzin do miejscowości położonej poza miejscem delegacji, uzupełnia się diety pobierane z tytułu delegacji, do wysokości całej diety, o ile diety te wypłacone są stosownie do § 8 w wymiarze zmniejszonym.

2. W razie podróży służbowej z miejsca delegacji do zwykłego miejsca służbowego diety nie służą za czas trwania pobytu w zwykłym miejscu służbowym.

§ 10. Pozostającemu w delegacji nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu.

§ 11. Podróże służbowe, odbyte w czasie delegacji, nie przerywają biegu okresu delegacji (§ 8).

§ 12. W razie przeniesienia funkcjonariusza do miejscowości, do której był uprzednio delegowany, służy mu, oprócz należności z tytułu przeniesienia, zwrot kosztów przejazdu do miejscowości, w której miał stały przydział służbowy i z powrotem oraz diety za czas przejazdu, o ile przejazd ten jest konieczny w celu uregulowania spraw, wynikających wskutek przeniesienia.

§ 13. Jeżeli cały urząd zostaje przeniesiony czasowo do innej miejscowości, stosuje się przepisy o delegacji.

§ 14. Praktykantom przeniesionym na inne miejsce służbowe w celu odbycia dalszej praktyki służy jedynie zwrot kosztów podróży i diety wyłącznie za czas przejazdu.

§ 15. Funkcjonariusz niższy kolejek leśnych w razie delegowania jego do czasowego pełnienia służby na innej kolejce leśnej, podlegającej temu samemu zarządowi, co kolejka, na której pełni służbę stale, otrzymuje przez cały czas delegacji diety zmniejszone o 50%.

§ 16. Delegacja może trwać najwyżej pół roku. Przedłużenie delegacji ponad ten okres czasu może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych ważnymi względami służbowymi, na mocy decyzji Ministra Leśnictwa wydanej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 17. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu jazdy koleją, samolotem, samochodem, statkiem oraz koszty przejazdu innymi środkami lokomocji, koszty przewozu bagażu podróznego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca (stacji, przystani) i z dworca (stacji, przystani).

§ 18. Przy przejazdach należy posługiwać się najtańszymi środkami lokomocji. Użycie droższego środka lokomocji dozwolone jest w przypadkach nagłych, gdy wskutek opóźnienia przyjazdu interes publiczny byłby narażony na szkodę lub jeżeli spowoduje to oszczędność na dietach w rozmiarach, przewyższających koszt użycia droższego środka lokomocji.

§ 19. 1. Funkcjonariuszowi, który użył droższego środka lokomocji, jeżeli nie był do tego uprawniony, zwraca się koszty przejazdu tańszym środkiem lokomocji.

2. Przepis ustępu 1 stosuje się odpowiednio w przypadku przejazdu klasą, do użycia której funkcjonariusz nie był uprawniony.

§ 20. W razie przeniesienia funkcjonariusza do innej miejscowości członkom jego rodziny służy prawo użycia takiego samego środka lokomocji i w tej samej klasie co przeniesionemu.

§ 21. 1. Przy przejazdach zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletu.

2. Osoby korzystające z ulg w przejazdach otrzymują tylko zwrot ceny ulgowej.

§ 22. 1. Prawo przejazdu II klasą pociągu służy funkcjonariuszom, pobierającym uposażenie według grupy 8 i wyższych, oraz osobom towarzyszącym służbowo przy przejazdach szefów władz naczelnych, przedstawicieli Państw obcych i t. p.

2. Prawo przejazdu III klasą pociągu służy osobom nie wymienionym w ust. 1-szym. Jeżeli jednak przejazd pociągiem ma trwać dłużej niż 18 godzin, lub odbywa się między 21 a 6 godziną i trwa dłużej niż 6 godzin, władza zarządzająca podróż służbową może tym osobom zezwolić na korzystanie z przejazdu II klasą.

§ 23. 1. Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągiem osobowym. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pospiesznym następuje tylko wtedy, gdy władza zarządzająca podróż służbową zezwoli na przejazd takim pociągiem.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zwrotu ceny miejscówki.

3. Jeżeli zaszła potrzeba przejazdu pociągiem pospiesznym, w którym nie ma III klasy, funkcjonariusz mający prawo do zwrotu kosztów przejazdu tylko III klasą, otrzymuje zwrot ceny biletu klasy II-ej.

§ 24. Dyrektorom lasów państwowych i równorzędnym służy prawo przejazdu wozem sypialnym II klasy. Pozostałym osobom uprawnionym w myśl § 22 ust. 1 do przejazdu II klasy pociągu służy prawo przejazdu w wozie sypialnym III klasy, jeżeli:

- 1) podróż koleją trwa co najmniej sześć godzin pomiędzy godziną 21 a 7,
- 2) zachodzi konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych,
- 3) władza zlecająca podróż służbową stwierdza konieczność przejazdu wozem sypialnym na koszt Skarbu Państwa.

§ 25. 1. Prawo przejazdu samolotem służy dyrektorom lasów państwowych i równorzędnym.

2. Zwrot kosztów przejazdu samolotem funkcjonariuszom nie wymienionym w ust. 1 następuje w przypadkach w których władza zarządzająca podróż służbową ze względu na ważność i nagłość sprawy zezwoli na użycie tego środka.

§ 26. Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy tym osobom które w czasie jazdy koleją mają prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy — tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

§ 27. 1. Przy przejazdach kolejowych dokonanych także i własnym środkiem lokomocji, zwraca się w miejscowościach, w których obowiązują zatwierdzone przez władze taryfy najmu koni lub samochodu ceny podane w taryfie. W innych miejscowościach zwraca się koszty przejazdu według cen odpowiadających miejscowym stosunkom.

2. Przy wspólnych podróżach kolejowych wolno zaliczyć jedną podwoź lub samochód osobowy na trzy osoby. W razie równoczesnego przewozu większej ilości bagażu podróznego, aktów i instrumentów lub narzędzi wolno zaliczyć jedną podwoź lub samochód na dwie osoby, a w wyjątkowych przypadkach — na jedną osobę.

§ 28. Jeżeli drogę odbyto w całości lub częściowo pieszo, rowerem, małowitrazowym motocyklem przyznaje się kwotę zł. 10 — za każdy kilometr.

§ 29. 1. Zwraca się koszty przewozu koleją, samochodem, statkiem lub innym środkiem lokomocji, z wyłączeniem samolotu, osobistego bagażu podróznego o wadze:

- 1) do 30 kg. — przy podróżach służbowych trwających dłużej niż 14 dni,
- 2) do 60 kg. — przy podróżach służbowych oraz delegacjach trwających dłużej niż 60 dni.

2. Jeżeli do spełnienia czynności urzędowych konieczne jest zabranie ze sobą bagażu służbowego jak: akt narzędzi instrumentów — zwraca się wszystkie koszty jego przewozu.

§ 30. 1. Funkcjonariuszowi przyznaje się w gminach miejskich na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotnicznej jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) do drugiego, za każdy dojazd lub odjazd ryczałt w wysokości 25 zł.

2. W przypadku, gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości, przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

3. Jeżeli odległość od gmachu urzędu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej lub lotnicznej wynosi więcej niż 4 klm. można stosować przepis § 27.

4. Ryczałt nie należy się gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

5. Przepis ust. 1 niniejszego § nie ma zastosowania w przypadkach podróży służbowej i delegacji funkcjonariuszów, którzy otrzymują ryczałt na rozjazdy służbowe, o ile idzie

o dojazd do dworca (przystani stacji) ze zwykłego miejsca służbowego i z powrotem do tego miejsca, o ile odległość nie jest większa od ustalonej w § 42 niniejszego rozporządzenia przy podróżach tych funkcjonariuszów poza teren powierzony im do administrowania.

§ 31 1. Za wyjazdy do miejsca czynności, położonej bliżej niż 4 km od budynku w którym mieści się urząd, nie należą się ani koszty ani diety.

2. W razie konieczności przewiezienia bagażu służbowego (§ 29 ust. 2) koszty przewozu zwraca się bez względu na odległość.

§ 32. Przy wyjazdach do miejsca czynności w miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, zwraca się faktycznie poniesione koszty przejazdu, jeżeli odległość miejsca czynności od gmachu urzędu wynosi więcej niż 4 km. Do przewozu bagażu służbowego stosuje się odpowiednio przepis § 31 ust. 2.

§ 33. Funkcjonariuszom przysługuje prawo do zwrotu kosztów noclegu za noce spędzone poza zwykłym miejscem służbowym w czasie całego okresu podróży służbowej lub delegacji.

§ 34 1. W przypadku korzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym przysługuje zwrot opłaty pobieranej przez instytucje.

2. W razie niemożności korzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym, przysługuje ryczałt w wysokości 100 zł za każdą noc, o ile nie przedstawiono rachunku hotelowego. Udowodnione rachunkiem hotelowym koszty noclegu zwraca się w całości.

§ 35. W razie przeniesienia funkcjonariuszów z urzędu do innej miejscowości przyznaje się poza dietami i zwrotem kosztów przejazdu oraz kosztów przewozu urządzenia domowego, na pokrycie wszystkich wydatków połączonych z przesiedleniem: samotnemu 50%, a utrzymującemu rodzinę — 100% jednomiesięcznego uposażenia.

§ 36 1. Za podstawę obliczenia ryczałtu służy uposażenie za miesiąc w którym nastąpiło zgłoszenie się do służby w nowym miejscu służbowym.

2. Przez uposażenie miesięczne rozumie się wszystkie kwoty wypłacone za dany miesiąc z tytułu uposażenia służbowego mające charakter stały, bez potrąceń.

3. W razie przeniesienia połączonego z awansem za podstawę obliczenia ryczałtu bierze się nowe wyższe uposażenie tylko w tym przypadku gdy zgłoszenie się na nowym miejscu służbowym nastąpiło w miesiącu, w którym zgodnie z § 26 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1934 r. o uposażeniu funkcjonariuszów administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 67) przeniesiony funkcjonariusz nabył już prawo do otrzymania wyższego uposażenia wskutek awansu.

§ 37. Ryczałt za przeniesienie nie należy się w przypadkach przeniesienia nie połączonego z potrzebą przesiedlenia się, jako to: przeniesienia funkcjonariusza lub całego urzędu do miejscowości w której funkcjonariusz dotychczas mieszkał i skąd dojeżdżał do swego miejsca służbowego.

§ 38 1. Przeniesionemu zwraca się koszty przewozu urządzenia domowego kolejowymi pociągami towarowymi lub statkami towarowymi albo samochodami używanymi w komunikacji państwowej lub pozostającymi pod zarządem Państwa.

2. Jeżeli z przyczyn od przeniesionego niezależnych nie może nastąpić przewóz w sposób określony w ust. 1, zwraca się koszty przewozu dokonane innymi środkami komunikacji.

3. Przepisy § 18, § 19, § 21, § 35, § 36 ust. 2 i § 37 stosuje się odpowiednio.

§ 39. W razie przeniesienia funkcjonariusza na własną prośbę nie służy mu żadne należności, mogą one jednak być przyznane w całości lub w części według uznania właściwej władzy naczelnej.

§ 40 1. W razie przeniesienia z urzędu do innej miejscowości, funkcjonariuszom, uprawnionym do użytkowania gruntów państwowych gospodarstwa leśnego, zwraca się 50% kosztów przewozu inwentarza gospodarczego w jednym wagonie pociągu towarowego.

2. W razie przeniesienia funkcjonariuszów wymienionych w ust. 1 na własną prośbę mają do nich zastosowanie przepisy § 39 niniejszego rozporządzenia.

§ 41. Przy przeniesieniach w obrębie nadleśnictwa nie wypłaca się funkcjonariuszom ryczałtu określonego w § 35. Przy przeniesieniach takich zwraca się funkcjonariuszom pełne koszty przewozu urządzenia domowego oraz połowę kosztów przewozu inwentarza gospodarczego o ile zachodzi przypadek przewidziany w § 40 nie tylko środkami transportowymi wymienionymi w ust. 1 § 38, lecz również samochodami ciężarowymi i podwodami.

§ 42 1. Podróże służbowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia nie stanowią:

1) podróże nadleśniczych na teren powierzony im nadleśnictwa, poza teren zaś nadleśnictwa o ile odbywają się one w odległości do 20 km, od budynku nadleśnictwa;

2) podróże leśniczych na teren powierzony im leśnictwa, poza teren zaś leśnictwa o ile odbywają się one do nadleśnictwa, w innych zaś przypadkach, gdy odległość od mieszkania służbowego nie wynosi 15 km;

3) niżej wymienione podróże gajowych i strażników:

a) obchody powierzony im obszar, dokonane w myśl instrukcji służbowych.

b) podróże celem stawiennictwa w sprawach służbowych u leśniczego.

c) podróże celem stawiennictwa w sprawach służbowych w nadleśnictwie, o ile odbywają się one w odległości do 10 km, od mieszkania służbowego.

d) podróże w przypadku wezwania do udzielenia pomocy w administracji lub w ochronie lasu na terenie nadleśnictwa, w którym pełnią służbę oraz poza teren tego nadleśnictwa w odległości 5 km, od mieszkania służbowego, o ile powrót do miejsca zamieszkania jest możliwy w tym samym dniu;

4) podróże innych funkcjonariuszów, pełniących służbę w nadleśnictwie odbywane na teren nadleśnictwa, o ile powrót do miejsca zamieszkania jest możliwy w tym samym dniu;

5) podróże funkcjonariuszów kolejek leśnych, odbywane w obrębie kolejek leśnych, na których pełnią służbę, o ile powrót do miejsca zamieszkania jest możliwy w tym samym dniu.

2. Przez teren nadleśnictwa względnie leśnictwa rozumie się teren obiektów, powierzonych nadleśniczemu względnie leśniczemu do administrowania.

3. Funkcjonariuszom wymienionym w pkt. 4) i 5) zwraca się, o ile zasła konieczność użycia przy podróży środków lokomocji, udowodniony koszt użycia takich środków według przepisów niniejszego rozporządzenia.

4. Poza przypadkami, wymienionymi w ust. 1, przysługują funkcjonariuszom w tym ustępie wymienionym, w razie podróży służbowych należności przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

5. Przepisy niniejszego paragrafu, dotyczące funkcjonariuszów nadleśnictwa, mają odpowiednie zastosowanie do funkcjonariuszów, pełniących służbę w Parkach Narodowych i gospodarstwach, stanowiących jednostki organizacyjne szczególne.

6. Przepisy niniejszego paragrafu, dotyczące funkcjonariuszów kolejek leśnych, stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszów pełniących służbę przy urządzeniach spławowych oraz transporcie zmotoryzowanym i konnym.

§ 43 1. Nadleśniczowie i leśniczowie otrzymują na utrzymanie środków lokomocji do wyjazdów służbowych ryczałt w wysokości, który określa Minister Leśnictwa w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Minister Leśnictwa może w porozumieniu z Ministrem Skarbu przyznać ryczałt na wyjazdy służbowe również adiunktom leśnym oraz innym funkcjonariuszom, pełniącym służbę w nadleśnictwach i funkcjonariuszom, pełniącym służbę w Parkach Narodowych i gospodarstwach, stanowiących jednostki organizacyjne szczególne, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami służby. Ryczałt należy się za czas od dnia objęcia obowiązków służbowych do dnia zwolnienia z obowiązków służbowych na danym stanowisku.

2. Ryczałt płatny jest miesięcznie z góry. Przy obliczeniu ryczałtu za okresy mniejsze niż miesiąc przyjmuje się jako wysokość dzienna 1/30 część ryczałtu miesięcznego.

§ 44 1. Przepisy § 42 i 43 mają zastosowanie również do funkcjonariuszów, którzy pełnią obowiązki przywiązane do stanowisk, wymienione w tych §§.

2. Funkcjonariuszowi, któremu zlecono czasowe zastępstwo funkcjonariusza pobierającego ryczałt, wypłaca się ryczałt przewidziany w § 43, o ile zastępstwo trwa dłużej niż 7 dni i o ile funkcjonariusz zastępowany nie zostawił zastępcy do dyspozycji swego środka lokomocji. Równocześnie wstrzymuje się na czas zastępstwa wypłatę ryczałtu funkcjonariuszowi zastępowanemu.

§ 45 1. Wypłata należności z tytułu podróży służbowych, delegacji i przeniesienia następuje na podstawie rachunku. W rachunku należy określić dokładnie żądane należności i uzasadnić każdą jego pozycję przez szczegółowe przytoczenie okoliczności usprawiedliwiających wydatek oraz dołączyć wszelkie dokumenty, dotyczące sum wydatkowanych, jako to: kupon uprawniający do zajęcia miejsca w wagonie sypialnym lub w samolocie, list przewozowy dotyczący przewozu urządzenia domowego.

2. Jeżeli użycie droższego środka komunikacji lub przejazdu droższą klasą zależy od zezwolenia władzy zarządzającej podróżą, zezwolenie to winno być potwierdzone na rachunku kosztów lub dołączonym do niego dokumencie.

3. Jeżeli uzyskanie dokumentu dotyczącego wydatku na kwotę nie przekraczającą 100 zł, natrafia na znaczne trudności, wydatek ten można uznać i bez dołączenia dokumentu usprawiedliwiającego wydatek. W tym przypadku funkcjonariusz dołącza do rachunku własnoręcznie oświadczenie o

dokonanym wydatku i powodach uzasadniających trudności uzyskania rachunku.

§ 46. W razie wątpliwości co do prawdziwości lub ścisłości oświadczeń, przytoczonych w samym rachunku lub w załącznikach, należy celem usunięcia tych wątpliwości przeprowadzić stosowne dochodzenie.

§ 47. Wypłata diet i kosztów przejazdu członków rodziny przeniesionego następuje dopiero po udowodnieniu, że członkowie rodziny rzeczywiście przybyli do nowego miejsca służbowego.

§ 48. 1. Rachunki diet, kosztów przejazdów i kosztów noclegów z tytułu podróży służbowych, krótkotrwałej delegacji i przeniesienia powinny być przedstawione w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po odbyciu podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urzędnika domowego — w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po dokonaniu przewozu urzędnika domowego.

2. Rachunki delegacji trwających dłużej niż 30 dni należy przedstawić za każdy miesiąc kalendarzowy z dołu w ciągu pierwszych 8 dni następującego miesiąca kalendarzowego.

§ 49. Rachunek kosztów podróży służbowej musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej podróż lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków lokomocji.

§ 50. 1. W przypadkach podróży służbowej lub delegacji diety i zwrot kosztów podróży i noclegów wypłaca ta władza, która zarządziła podróż służbową lub delegację.

2. W przypadkach przeniesień wszelkie należności z tego tytułu wypłaca ten urząd, do którego funkcjonariusz został przeniesiony. Jednak zaliczkę na powyższe koszty przeniesiony może uzyskać z urzędu, z którego został przeniesiony.

§ 51. 1. Funkcjonariuszom udającym się w podróż służbową służy prawo do zaliczki nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów przejazdu, noclegu i należnych diet.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do należności z tytułu delegacji i przeniesienia oraz często powtarzających się miejscowych podróży służbowych.

3. Władza zarządzająca podróż służbową kilku osób, które mają odbywać ją razem i w tym samym celu, może wydać zaliczkę do rąk jednej z tych osób. W tym przypadku funkcjonariusz odbierający zaliczkę odpowiada za prawidłowe jej użycie i on jest zobowiązany przedstawić rachunek.

§ 52. W przypadkach, w których podróże służbowe trwają dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, Minister Leśnictwa może przyznać za zgodą Ministra Skarbu, zamiast kosztów przejazdu, noclegu i diet, ryczałt płatny z góry wraz z uposażeniem.

§ 53. W przypadkach delegacji funkcjonariuszów na kursy i do szkół w charakterze uczniów, Minister Leśnictwa może przyznać zamiast diet i kosztów noclegu ryczałt w wysokości nie przekraczającej 60% stawek określonych w § 5.

§ 54. W razie podróży służbowych poza granice Państwa funkcjonariusze administracji lasów państwowych będą otrzymywali należności według zasad, odnoszących się do funkcjonariuszów państwowych.

§ 55. 1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 17 sierpnia 1948 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą postanowienia rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 22 stycznia 1946 r. (Dz. Urzędowy Ministerstwa Leśnictwa Nr 1 z dnia 1 sierpnia 1946 r.) wraz z wszystkimi późniejszymi zmianami.

MINISTER LEŚNICTWA

w/z Ryszard Borowy

MINISTER SKARBU

Podsekretarz Stanu  
K. Dąbrowski

762.

#### ORZECZENIE Nr. 8 MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 16 listopada 1948 r.

##### o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na zasadzie art. 2, ust. 1 i 7 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 17 wraz z późniejszymi zmianami) i § 65 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 62 — wraz z późniejszymi zmianami)

orzeka m:

na własność Państwa przechodzą wymienione w załączniku przedsiębiorstwa.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały odpowiednio w następujących wykazach przedsiębiorstw:

- wykaz Nr. 1, ogłoszony w Białostockim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 26 października 1946 r., Nr. 10, poz. 67 na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Białymstoku z dnia 5 października 1946 r.;
- wykaz Nr. 4, ogłoszony w Białostockim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 31 grudnia 1946 r., Nr. 13, poz. 106, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Białymstoku z dnia 20 grudnia 1946 r.;

- wykaz Nr. 11, ogłoszony w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 20 stycznia 1947 r., Nr. 2 poz. 15, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach z dnia 3 stycznia 1947 r.;
- wykaz Nr. 14, ogłoszony w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 28 lutego 1947 r., Nr. 8, poz. 96, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach z dnia 18 lutego 1947 r.;
- wykazy Nr. 26 i Nr. 29, ogłoszone w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 27 marca 1947 r., Nr. 12, poz. 123 i poz. 126 na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach z dnia 18 marca 1947 r., i z dnia 22 marca 1947 r.;
- wykazy Nr. 31 i Nr. 32 ogłoszone w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 29 marca 1947 r., Nr. 13, poz. 136 i poz. 137 na podstawie zarządzeń Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach z dnia 26 marca 1947 r. i z dnia 29 marca 1947 r.;
- wykaz Nr. 1 ogłoszony w Warszawskim Dzienniku Wojewódzkim dla obszaru Województwa Warszawskiego z dnia 11 listopada 1946 r., Nr. 13, poz. 82 na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw dla Województwa Warszawskiego z tymczasową siedzibą w Pruszkowie z dnia 23 września 1946 r.;
- wykaz Nr. 3, ogłoszony w Warszawskim Dzienniku Wojewódzkim dla obszaru Województwa Warszawskiego z dnia 30 grudnia 1946 r., Nr. 24, poz. 123 na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw dla Woj. Warszawskiego z dnia 4.XII. 1946 r.;
- wykaz Nr. 5, ogłoszony w Warszawskim Dzienniku Wojewódzkim dla obszaru Województwa Warszawskiego z dnia 31 marca 1947 r., Nr. 6, poz. 48 na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw dla Województwa Warszawskiego z dnia 14 marca 1947 r.;
- wykaz Nr. IV, ogłoszony w Olsztyńskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 20 grudnia 1946 r., Nr. 10 (13), poz. 139, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Olsztynie z dnia 28 października 1946 r.;
- wykaz Nr. V, ogłoszony w Olsztyńskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 30 grudnia 1946 r., Nr. 11 (14), poz. 143, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Olsztynie z dnia 20 grudnia 1946 r.;
- wykazy Nr. 9 i Nr. 10, ogłoszone w Olsztyńskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 31 marca 1947 r., Nr. 7 (21), poz. 57 i poz. 58, na podstawie zarządzeń Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Olsztynie z dnia 19 marca 1947 r. i z dnia 25.3. 1947 r.;
- wykaz Nr. 4, ogłoszony w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 20 września 1946 r., Nr. 22, poz. 263, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Bydgoszczy z dnia 4 września 1946 r.;
- wykaz Nr. 3, ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 24 października 1946 r., Nr. 25, poz. 220, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji w Poznaniu z dnia 12 października 1946 r.;
- wykaz Nr. 9, ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 29 listopada 1946 r., Nr. 28, poz. 270, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji w Poznaniu z dnia 20 listopada 1946 r.;
- wykaz Nr. 14, ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 24 grudnia 1946 r., Nr. 31, poz. 310, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Poznaniu z dnia 20 grudnia 1946 r.;
- wykaz Nr. 16, ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 30 stycznia 1947 r., Nr. 4, poz. 33, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji w Poznaniu z dnia 29 stycznia 1947 r.;
- wykaz Nr. 20 ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 12 marca 1947 r., Nr. 8, poz. 94, na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji w Poznaniu z dnia 25 lutego 1947 r.;
- wykazy Nr. 22 i Nr. 23, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 20 marca 1947 r., Nr. 9, poz. 103 i poz. 104, na podstawie zarządzeń Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji w Poznaniu z dnia 7 marca 1947 r. i z dnia 10 marca 1947 r.;
- wykazy Nr. 25 i Nr. 27, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 31 marca 1947 r., Nr. 11, poz. 117 i poz. 119, na podstawie zarządzeń Przewodniczą-